Това съм аз, Луси!

Пълна промяна

Кели Маккейн

Издателство „Фют“

Totally Lucy
Makeover Magic
First published in the UK in 2005 by Usborne Publishing Ltd.,
Usborne House, 83-85 Saffron Hill, London EC1N 8RT, England. www.usborne.com

Text copyright © Kelly McKain, 2005.
Illustration copyright © Usborne Publishing Ltd., 2005.

The right of Kelly McKain to be identified as the author of this work has been asserted by her in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act, 1988.

Illustrations by Vici Leyhane.
Photography: Girl, left, page 32 © Heidi Yount/fStop/Getty Images.
Girl, right, page 32 © Peter M. Fisher/CORBIS. Girl, page 33 © Edward Holub/CORBIS.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise without the prior permission of the publisher.

This is a work of fiction. The characters, incidents, and dialogues are products of the author's imagination and are not to be construed as real. Any resemblance to actual events or persons, living or dead, is entirely coincidental.

A CIP catalogue record for this book is available from the British Library.

Това съм аз, Луси!
Пълна промяна
© Издателство „Фют“, 2020
Текст Кели Маккейн
Превод Жечка Караславова
Редактори Албена Раленкова
Илияна Владимирова

ISBN 978-954-625-552-5
www.fiut.bg

Абсолютно таен дневник

на

Луси Джесика Хартли

Понеделник,
8 ноември, 6.42,
минутата, в която
започвам моя дневник.

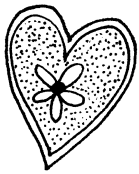

Здравейте, аз съм Луси Джесика Хартли, това е моят дневник. Тук ще ви разказвам всичко за моя живот и нещата, които се случват с мен (а може би най-вече за нещата, които НЕ СЕ СЛУЧВАТ!). Ще ви споделям тайните, които знае само Джулс... Дори тези, които и тя не знае.

И така...

Моят живот

Най-лошото нещо: когато мама и татко се разделиха през септември и татко отиде да живее при чичо Кен, а мама цял месец плака. Това беше месецът, в който ядохме само лазаня, тъй като мама беше прекалено разстроена, за да готви, а лаза-

нята е единственото, което аз мога да приготвя.

Най-хубавото нещо: когато Делия (баба ми, само че тя не обича с Алекс да ѝ казваме „баба“, защото това я карало да се чувства стара) ми подари шевна машина за 12-ия ми рожден ден (остават само 9 месеца и 11 дена, преди официално да стана тийнейджърка. А Джулс вече е на 13! То-о-о-олкова е нечестно!).

Тайно желание: да стана истинска, ама съвсем истинска модна дизайнерка. Шшт! Тихо!

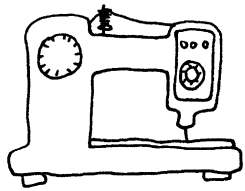

Тайна тревога: че съм откачалка по природа и Н няма да ми дойде, докато не стана на 24 или там някъде. Два пъти шшт! (Н означава мензис. С Джулс щяхме да го кръстим М, но променихме буквичката, за да е по-тайно и да можем да си говорим за него, дори когато наоколо има момчета.)

Моето семейство: знаете как някои хора се оплакват, че родителите им ги излагат. Е, мама изобщо не прави така. През повечето време. Но пак се притеснява, че ме излага. А татко, който се мисли за много печен, всъщност постоянно ме излага. Мама казва, че в момента той преживява криза на средната възраст. Не схващам напълно какво значи това, но май е нещо като това, да му се иска да е рокзвезда, а не мениджър в супермаркет. Алекс е малкото ми братче... Това е повече от достатъчно за него.

Размер на сутиена: даже нямаше да ви го кажа, но преди две седмици отидохме с мама да купим първия ми сутиен. Докато го пробвах, мама се провикна от пробната: „Извинете, да ви се намира нещо по-малко?“ (Е, понякога тя все пак малко ме излага!)

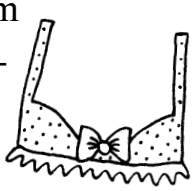

Моята НДПЗ (Най-Добра Приятелка Завинаги, а не Най-Двулична Приятелка Завинаги) е – поемете дълбоко дъх – Жули-

ета Гарсия Перес Бенедикционаторио, или Джулс – за повечето хора.

Нейната майка ú вика Жулиета, но се чува Хулиета. Харесва ми как го произнася, особено когато се карат високо, на бърз испански. Правят го доста често, даже ако стоиш между тях и си пиеш фанта лимон.

Майката на Джулс се казва Изабела, а баща ú е Габриел, като ангела. (Не мога да си представя баща ми да е кръстен на ангел!)

Джулс си има куче – Омбрито, и по-малки братче и сестриче, които са близнаци. Казват се Бенито и Бенита, плюс (барабани, моля) жесток по-голям брат – Хуан-Хосе (ХХ на кратко). ХХ е на 14 и е *абсолютен* сърцеразбивач. За съжаление, си има убийствено гадже, Сузана, която... Е, да кажем, че няма нужда майка ú да се провиква от пробната

за сутиени: „Извинете, да ви се намира нещо по-малко?“ А също и нейният Н е дошъл най-вероятно на 10 или дори на 9 години...

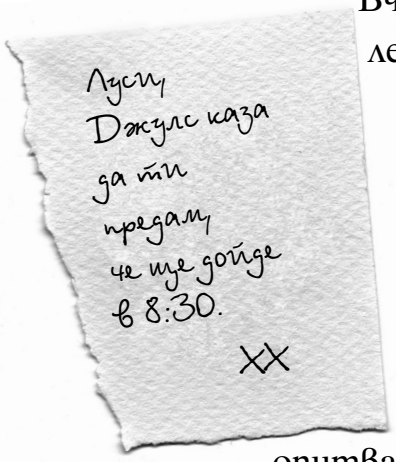

Вчера XX ми изпрати бележка, която запазих.

(За малко си помислих, че може да е тайно любовно послание, понеже хороскопът ми казваше „погледни отвъд очевидното“, но днес в училище, като се опитвах да му намигна в коридора, той ме попита да не ми е влязло нещо в окото. Гадно.)

А имам и:

Парченце от дъвка, която XX ми даде в автобуса

Исках да си я запазя, затова тайно я пъхнах в ръкава си и през цялото време до вкъщи трябваше да се преструвам, че дъвча.

Освен това изрових старата автобусна карта на ХХ от боклука на Гарсия Перес Бенедикционаториови. Нямаше да го направя, разбира се, ако беше под някакви лигави спагети например. По това също разбирам, че съм откачалка (както вече казах). Ползата да съм НДПЗ на Джулс е, че понякога мога да видя ХХ, като излиза от банята само по една съвсем малка кърпа на кръста (или може би дълга фланелка).

Естествено, че се правя, че не го забелязвам, заради Сузана. Което е малко трудно обаче, тъй като щом го видя, ставам пурпурночервена и се правя, че съм се задавила със сандвича. Обаче не мисля, че Джулс ми вярва, особено когато не ям никакъв сандвич. Май ще трябва да си правя сандвичи, за да имам винаги подръка.

От друга страна, той може да си помисли, че непрекъснато се тъпча! Представете си пък, че взема да се разтреперя, като го видя, и наистина да се задавя? Какво ще стане, ако се ПРОСНА МЪРТВА, ей така,

насред коридора? Това ще си е *абсолютна* излагация.

Най-големият ми проблем е, че ХХ обикновено ме вижда в училищна униформа. И въпреки че съм се постарала да направя всичко възможно да изглеждам добре, с това гадно зеленикаво облекло приличам на лесничей! Вече го казах на класната, госпожа Филипс, която отговори:

– Е, като не харесваш зеления цвят, винаги можеш да го замениш с ръждивочервен пуловер например.

На което промърморих нещо от типа:

– Оооо, мерси!

Искам да кажа, че името на цвета е РЪЖДА. Все едно да си облечен в цвят, който се

казва МУХЪЛ или ПОВРЪЩАНО, или нещо от този род. Знам аз, че ни карат да носим такава униформа, за да не се разсейваме в час или да се заглеждаме по някого. Но се питам имат ли акъл? Момчетата в класа са като от царството на смотаняците. Е, може би без Джейми Казънс или Бил Крипс, и Бен Джоунс става, но повечето са недорасли бръмбари.

Като модния гуру на училището, ви представям:

Моите 5 най-добри препоръки как да направите гадната униформа поносима

1. Навийте полата на кръста (добре де, знам, че този номер е остарял, но върши работа...)
2. Сложете си цветно шалче и „забравете“ да го махнете в час.

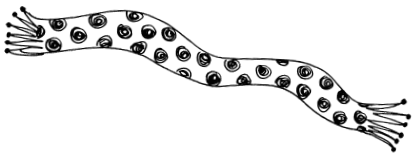

3. Носете много пъстри гривни, но дърпайте ръкавите надолу веднага, щом мернете господин Маккейн на хоризонта. (Всяко училище си има по един господин Маккейн, дори и да не се казва Маккейн. Маккейновците са учители, които вместо да пият кафе през междучасието или да правят фотокопия, мислят, че работата им е да са униформена полиция. Маккейновците обикновено стоят на пътеката между училищната сграда, столовата и лабораториите и щом се опиташ да се промъкнеш незабелязано, посочват те с пръст и казват „Блузата!“ (т.е.: прибери я вътре), „Връзката!“ (извади я да се вижда), „Гримът!“ (махни го), „Пуловерът!“ (облечи го) или „Значки с надпис „Училището е гадно!“ не са част от училищната униформа! Много добре знаеш това, Дани Якобс! Ще останеш след часовете!“. Ако можеше, господин Маккейн щеше да ни задължи да носим дълги чорапи и сламени шапки и дори да си припяваме „колко сме готини“.)

4. В понеделник си лакирайте ноктите с лилав лак и се правете, че сте забравили да го изтриете след почивните дни (може мъничко да го обелите за по-голяма достоверност).

5. Вържете си вратовръзката различно, за да видите колко време ще отнеме на другите и те да си вържат своите така. Само не на панделка, защото никой няма да се потруди... Освен първокласниците на първия учебен ден и онези мамини синчета, дето майките им ги обличат сутрин (например Саймън Дриском).
6. Обуйте си ярки, шарени чорапи. Ако господин Маккейн ви посочи с пръст, може да предложите да ги събуете – но задължително напомнете за миризливите си крака.

Опа, препоръките май станаха шест!

Що се отнася до грима, с мама сме на раз-

лично мнение. Според нея трябва да се радвам на свежия си вид, докато още съм младо момиче, и че има достатъчно време да се плескам с грим като Барбара Картланд* (кой, моля?), когато поостарея. Понякога мама се ядосва, като види, че малко синя очна линия или брокатен лак случайно са се лепнали по мен през обедната почивка, докато момичетата от 8-и клас са си менкали грим в тоалетните.

Слава богу, мама ми разрешава да се гримирам, когато ходя на дискотека или на купон, защото не може да си истински моден дизайнер, а да нямаш опит с грима, нали? Гримът е половината от работата, когато става дума за модни дефилета („дефиле“ е френската дума за модно ревю – съвсем скоро го научих). Така че експериментирането с външния вид е важно за мен и от гледна точка на бъдещото ми развитие. Госпожа Стептън постоянно повтаря, че

* Барбара Картланд (1901-2000) е световноизвестна английска авторка на любовни романи, драматург, историк, телевизионна и обществена знаменитост. През 1991 г. е удостоена от кралица Елизабет II с благородническа титла за принос към литературата. Известна е с добре поддържания си външен вид.

гримирането е „празна работа“, докато ни гони от тоалетните към двора, за да подишаме „малко чист въздух“. Колкото и да се опитвам да ѝ обясня, че за мен експериментите с грима са подготовка за бъдещата ми кариера, тя въобще не разбира.

Е, трябва да тръгвам вече. Отивам при татко. Ще водя и Алекс, а и видях един страхотен лилав плат в магазина (майсторя си пола за училищната дискотека в събота вечерта), но е доста скъп.

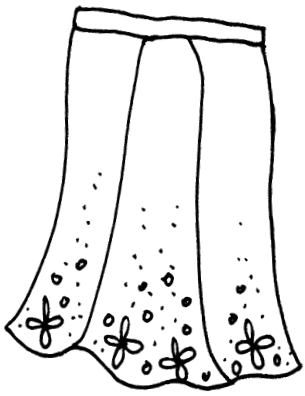

Ето как ще изглежда полата.

А това горнище ще ѝ подхожда страхотно.

Татко е доста щедър, откакто ни ИЗОСТАВИ НАЙ-БЕЗСЪРДЕЧНО (мама му вика „гузна съвест“), тъй че ако измъкна двайсетачка от него, може би ще ми стигнат да си купя плата, като добавя и моите спестявания.

Чаааааааааа!